

УДК 005.8:364:004

DOI <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-2-11>

Синюк Наталія Вікторівна

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки,
Хмельницький національний університет
nvs100377@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-6889-1351

Кравчук Ольга Аркадіївна

старший викладач кафедри вищої математики і комп'ютерних застосувань,
Хмельницький національний університет
kravchukoa2@gmail.com
ORCID ID: 0000-0001-6937-5001

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ ТА ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИМИ ПРОЄКТАМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Вступ. У статті досліджено особливості управління соціальними та інформаційно-технологічними (ІТ) проєктами в умовах сучасних викликів. Розкрито ключові відмінності між цими типами проєктів за цілями, ресурсами, підходами до реалізації та оцінки результатів. Акцентовано увагу на спільних аспектах управління, зокрема на ролі зацікавлених сторін, управлінні ризиками та важливості комунікації. Розглянуто сучасні тенденції, серед яких – цифровізація соціальної сфери, використання Agile-методологій та зростання популярності гібридних моделей управління. Запропоновано напрями інтеграції управлінських практик для досягнення більшої ефективності та соціального впливу. Отримані результати можуть бути корисними для проєктних менеджерів, дослідників, а також фахівців, залучених до реалізації соціально значущих ініціатив з використанням ІТ-рішень.

Мета роботи – огляд та аналіз особливостей управління соціальними та інформаційно-технологічними проєктами в умовах сучасних викликів.

Наукова новизна. Уперше досліджено особливості та встановлено взаємозв'язок щодо ефективного управління соціальними та інформаційно-технологічними проєктами в сучасних умовах. Запропоновано можливі напрями інтеграції управлінських стратегій для досягнення синергетичного ефекту та встановлено підхід, що дозволить створювати стійкі, масштабовані та суспільно корисні рішення.

Висновки. Незважаючи на відмінності у сфері застосування, соціальні та ІТ-проєкти мають спільні управлінські виклики – обмеженість ресурсів, потребу в гнучкості, необхідність чіткого управління ризиками та активної взаємодії із зацікавленими сторонами. Відповіддю на ці виклики може стати інтеграція управлінських підходів де поєднуються цінності соціальної відповідальності з ефективністю сучасних цифрових технологій. Для досягнення більшої ефективності та соціального впливу запропоновано напрями інтеграції управлінських практик та оновлення підходів до проєктного менеджменту і формування нової парадигми управління, що поєднує інноваційність, адаптивність, міжгалузеву взаємодію та соціальну чутливість.

Ключові слова: соціальний проєкт, інформаційно-технологічний проєкт, методологія управління проєктами, міждисциплінарна співпраця, цифровізація процесів управління, соціальна відповідальність, інтеграція управлінських практик.

Syniuk Nataliya Viktorivna

Candidate of Pedagogic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Social Work and Social Pedagogy,
Khmelnytskyi National University

Kravchuk Olga Arkadiivna

Senior Lecturer at the Department of Higher Mathematics
and Computer Science,
Khmelnytskyi National University

PECULIARITIES OF MANAGEMENT OF SOCIAL AND INFORMATION TECHNOLOGY PROJECTS IN MODERN CONDITIONS

Introduction. The article examines the peculiarities of managing social and information technology (IT) projects in the context of contemporary challenges. It highlights the key differences between these types of projects in terms of objectives, resources, implementation approaches, and outcome evaluation. Attention is drawn to common management aspects, particularly the role of stakeholders, risk management, and the importance of communication. Current trends are reviewed, including the digitalization of the social sphere, the use of Agile methodologies, and the growing popularity of hybrid management models. Directions for integrating management practices are proposed to achieve greater efficiency and social impact. The findings may be useful for project managers, researchers, and professionals involved in the implementation of socially significant initiatives using IT solutions.

© Синюк Н. В., Кравчук О. А., 2025

Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0

Purpose. The purpose of the study is to review and analyze the peculiarities of managing social and information technology projects under modern challenges.

Scientific novelty. For the first time, the peculiarities and interrelations of effective management of social and information technology projects in modern conditions are investigated. Possible directions for integrating management strategies are proposed to achieve a synergistic effect, along with an approach that enables the creation of sustainable, scalable, and socially beneficial solutions.

Conclusions. Despite differences in their areas of application, social and IT projects share common management challenges – limited resources, the need for flexibility, clear risk management, and active stakeholder engagement. A response to these challenges may lie in the integration of management approaches that combine the values of social responsibility with the efficiency of modern digital technologies. To achieve greater efficiency and social impact, directions for integrating management practices are suggested, along with updating approaches to project management and forming a new management paradigm that combines innovation, adaptability, cross-sectoral collaboration, and social sensitivity.

Key words: *social project, information technology project, project management methodology, interdisciplinary collaboration, digitalization of management processes, social responsibility, integration of management practices.*

Вступ. У сучасну епоху глобальних трансформацій особливої актуальності набуває ефективне управління проєктами, спрямованими як на соціальний розвиток, так і на технологічні інновації. Соціальні та інформаційно-технологічні (ІТ) проєкти є невід'ємною частиною суспільного прогресу, адже саме вони формують інфраструктуру сучасного життя – від цифрових послуг і медичних платформ до соціальних ініціатив, спрямованих на підтримку вразливих верств населення.

Незважаючи на різний фокус, обидва типи проєктів мають спільну мету – покращення якості життя людей. При цьому, процеси планування, реалізації та контролю в соціальних та ІТ-проєктах мають суттєві відмінності, які зумовлені як природою завдань, так і специфікою ресурсів, зацікавлених сторін та очікуваних результатів. Однак, з огляду на цифровізацію суспільства, межі між цими проєктами поступово стираються, що створює потребу в інтегрованому управлінському підході.

У статті розглянуто ключові особливості управління соціальними та інформаційно-технологічними проєктами в умовах сучасних викликів. Проаналізовано спільні й відмінні риси цих напрямів, окреслено новітні тенденції у сфері проєктного менеджменту, а також запропоновано можливі напрями інтеграції управлінських стратегій для досягнення синергетичного ефекту.

Актуальність проблеми зумовлена кількома ключовими тенденціями: швидкі соціальні та технологічні зміни (суспільство та технології змінюються майже одночасно – зростає роль цифрових інструментів у вирішенні соціальних проблем); соціальні проєкти дедалі частіше вимагають технологічних рішень (платформи для донатів, е-участь, моніторинг впливу тощо); зростання міждисциплінарності (управління проєктами вже не ізольоване: воно вимагає одночасного розуміння соціального контексту, ІТ-процесів, фінансів, PR (Public Relations), HR (Human Resources) та соціальні ініціативи потребують agile-підходів, характерних для ІТ); потреба у прозорості та підзвітності (грантодавці, донори та інвестори вимагають чітких метрик успішності та управління соціальними й ІТ-проєктами має враховувати data-driven логіку прийняття рішень); ризики цифрової нерівності (технології доступні не всім: ефективне управління має враховувати інклюзію та

проєкти повинні забезпечувати етичне управління даними та рівність доступу до рішень); зростання потреб у гнучкості (пандемія, війна, економічні кризи – фактори, що впливають як на соціальні проєкти, так і на ІТ-стартапи та управління мають швидко адаптуватися до зовнішніх змін – гнучкі моделі стають нормою).

Таким чином, особливості управління цими двома видами проєктів потребують: адаптивного та інноваційного мислення, глибокої співпраці між фахівцями різних сфер, впровадження сучасних ІТ-інструментів навіть у традиційні соціальні ініціативи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій щодо особливостей управління соціальними й ІТ-проєктами в сучасних умовах наступні.

У дослідженні Колодінської Я. [4] розглядається вплив впровадження штучного інтелекту, автоматизації та гнучких методологій управління проєктами (Agile, Scrum, Kanban) на ефективність ІТ-стартапів. Авторка акцентує увагу на тому, що саме інтеграція ШІ (штучного інтелекту) та Agile-підходів дозволяє: оптимізувати використання людських і матеріальних ресурсів; покращити управління ризиками; пришвидшити прийняття рішень та запуск продуктів.

Дослідження Глушка О. і Карого О. [3] встановило тісний взаємозв'язок між проєктним менеджментом і корпоративною соціальною відповідальністю: проаналізовані категорії, цілі й інструменти, що сприяють інтеграції КСВ у проєктні підходи.

У роботі Тілікіної Н. В. висвітлено основи управління соціальними проєктами, розглянуто процеси ідентифікації потреб, планування, реалізації та оцінки соціальних проєктів, а також використання ресурсів, залучення фінансування та взаємодії з донорами і спонсорами, приділено увагу специфіці управління проєктами у територіальних громадах, що стає все більш актуальним в умовах децентралізації [12].

Науковці Гвоздь М. Я. та Злидник Ю. О. проаналізували традиційні моделі управління та Agile-менеджмент, виокремили основні принципи Agile-менеджменту, а саме метод Scrum, що робить основний акцент на якісному контролі робочого процесу, безпосередньо поділяючи проєкт на спринти, а його розробка стає гнучкою і більш ефективною [2].

Науковці Ольховський Д., Ольховська О., Олексійчук Ю., Оріхівська О., Руденко Н. дослідили цифрові інструменти Jira, Miro, Figma для управління IT-проектами та зробили акцент на автоматизації, розподілі ресурсів, моніторингу продуктивності [9].

Рачинський А. П. дослідив зміст та особливості соціальної відповідальності як ключового елементу управління соціальними проектами, обґрунтував актуальність запровадження в практиці публічного управління методології управління проектами та проектного підходу як нової культури управлінської діяльності, акцентував увагу на міжнародному стандарті із соціальної відповідальності ISO 26000 [10].

Родашук Г. Ю., Концеба С. М., Ліщук Р. І., Скуртол С. Д. дослідили методи мережевого графіка, критичного шляху (Critical Path Method) та ресурсного вирівнювання [11].

Науковці Нечволода Л. В. та Пилипенко К. В. дослідили календарне планування, Gantt-діаграми, техніки управління часом в контексті підвищення точності розрахунку термінів у IT-проектах [8].

Результати дослідження Алексєнко І. І., Лелюк С. В., Полтініної О. П. дозволяють поєднати підходи до управління вартістю підприємства та проектами на основі використання сучасного інформаційно-комунікаційного програмного забезпечення, що відповідає вимогам сучасності та сучасної ринкової економіки [1].

Хелдман К. досліджував Work Breakdown Structure (WBS) – структуру розбиття робіт, що є одним з етапів для методу критичного шляху (Critical path method), Gantt-діаграму, як один з найбільш популярних інструментів управління проектами [17].

У наукових працях Кравчук О. А., Синюк Н. В., Кравчук А. Ю. та Кравчук Д. Ю. досліджували оцінку тривалості проекту, методи PERT та CPV, ресурсне планування, також було висвітлено ризик-менеджмент, проектні загрози та план реагування на ризики, можливості застосування SWOT-аналізу, особлива увага приділялася аналізу управління ризиками, що включав комплексний підхід до оцінки, стратегії та плану реагування на ризики [5; 6; 7].

Метою статті був огляд та аналіз особливостей управління соціальними та інформаційно-технологічними проектами в умовах сучасних викликів. Відповідно до мети були поставлені та вирішені такі

основні завдання: проаналізувати спільні й відмінні риси цих напрямів, окреслити новітні тенденції у сфері проектного менеджменту, а також запропонувати можливі напрями інтеграції управлінських стратегій для досягнення синергетичного ефекту.

Виклад основного матеріалу дослідження

Базові теорії щодо сутності соціальних та IT-проектів. Управління проектами, незалежно від сфери реалізації, передбачає цілеспрямовану діяльність із досягнення конкретного результату в межах визначених ресурсів, строків та стандартів якості. Водночас сутність соціальних та інформаційно-технологічних (IT) проектів значною мірою визначається їхніми цілями, очікуваними ефектами, а також контекстом функціонування.

Соціальні проекти мають на меті вирішення або пом'якшення суспільно значущих проблем. Їхній головний орієнтир – підвищення добробуту населення, зменшення соціальної нерівності, покращення доступу до базових послуг (освіти, охорони здоров'я, соціального захисту тощо). Характерною ознакою таких проектів є некомерційна мотивація – очікуваний ефект має, передусім, якісну соціальну, а не фінансову природу. Соціальні проекти часто ініціюються громадськими організаціями, міжнародними фондами, державними установами або ж активістськими спільнотами. Їх реалізація базується на принципах залучення громадськості, партнерства, прозорості та сталості [12; 16].

IT-проекти передбачають створення або модернізацію цифрових продуктів і сервісів: програмного забезпечення, інформаційних систем, онлайн-платформ, мобільних додатків тощо. Основною ознакою таких проектів є високий ступінь технологічної інноваційності та динамічність середовища. IT-проекти реалізуються як у комерційному (корпоративному), так і в суспільному або освітньому контексті. На відміну від соціальних, IT-проекти здебільшого мають чіткі технічні параметри й кількісні критерії оцінки успішності: продуктивність, безпека, масштабованість, UX/UI (User Experience/User Interface створення зручних, функціональних та візуально привабливих інтерфейсів для цифрових продуктів) тощо. Процеси управління в IT-сфері часто здійснюються за допомогою гнучких методологій, таких як Scrum, Agile, Lean, що дозволяє адаптуватися до швидких змін вимог і умов [13; 14; 15; 21].

Наведемо порівняльну характеристику щодо соціальних та IT-проектів (таблиця 1).

Таблиця 1

Порівняльна характеристика соціальних та IT-проектів

Параметр	Соціальні проекти	IT-проекти
Основна мета	Соціальний ефект, покращення якості життя	Створення цифрового продукту або сервісу
Джерела фінансування	Гранти, державні програми, донори	Капіталовкладення, прибуток, комерційні бюджети
Успішність проекту	Соціальний вплив, задоволення потреб	Виконання ТЗ, технологічна ефективність
Основні стейкхолдери	Громади, неурядові організації, державні органи	Замовники, користувачі, IT-команди
Методики управління	Логіко-структурний підхід, проектний менеджмент	Agile, Scrum, Kanban

Нижче представлена стовпчикова діаграма (рисунок 1), що порівнює соціальні та ІТ-проекти за чотирма ключовими критеріями: мета, фінансування, команда та результати. Вона візуально підкреслює різницю у фокусах та підходах цих типів проектів.

Додамо кругові діаграми (рисунок 2 і рисунок 3), які демонструють відмінності у фокусах соціальних та ІТ-проектів. Соціальні проекти більше зосереджені на соціальному впливі та командній роботі, тоді як ІТ-проекти – на технологічності та фінансовій сталості.

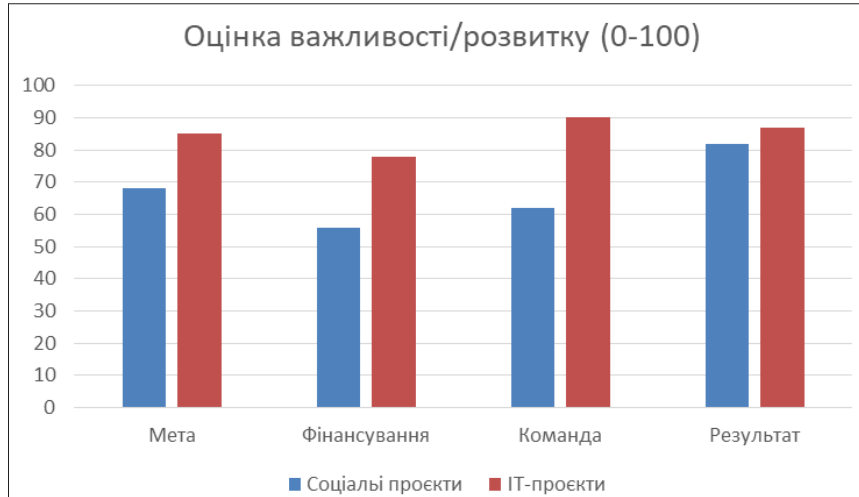

Рис. 1. Порівняння соціальних та ІТ-проектів

Рис. 2. Фокус соціальних проектів

Рис. 3. Фокус ІТ-проектів

У сучасних умовах дедалі частіше відбувається перетин соціальних та ІТ-проектів, особливо у сферах електронного врядування, телемедицини, онлайн-освіти та громадської участі. Це зумовлює потребу в міждисциплінарному підході до управління, який враховує як технологічні аспекти, так і соціальну чутливість.

Спільні виклики та можливості інтеграції соціальних та ІТ-проектів. Попри відмінності у сфері застосування, соціальні та ІТ-проекти стикаються з низкою спільних управлінських викликів. Розуміння цих проблем відкриває шлях до розробки ефективних інтегрованих моделей управління, які дозволяють поєднувати технологічні інструменти з орієнтацією на соціальні цінності. Проаналізуємо спільні виклики.

По-перше, це невизначеність зовнішнього середовища. Соціальні та ІТ-проекти реалізуються в умовах швидких змін – соціальних, економічних, політичних або технологічних. Це потребує високої адаптивності та гнучкого планування [14].

По-друге, обмеженість ресурсів. Як у соціальних, так і в ІТ-проектах часто спостерігається дефіцит фінансових, часових або людських ресурсів. Це змушує менеджерів шукати креативні підходи до використання наявних можливостей [13; 21].

По-третє, висока роль зацікавлених сторін (стейкхолдерів). Успішна реалізація обох типів проектів залежить від ефективної взаємодії з різними групами: користувачами, партнерами, інвесторами, громадами. Необхідність балансувати між їхніми інтересами є складним, але критично важливим завданням [14; 19; 21].

По-четверте, проблеми оцінки результатів. Обидва типи проектів часто мають труднощі з вимірюванням успішності. У соціальних проектах важко кількісно оцінити «соціальний ефект», тоді як ІТ-продукти можуть мати технічну досконалість, але не відповідати реальним потребам користувачів [16; 19].

По-п'яте, необхідність постійного вдосконалення. Динаміка сучасного суспільства змушує адаптувати проекти в реальному часі: змінювати

підходи, функціональність, канали комунікації тощо [13].

Аналіз можливостей інтеграції

По-перше, поєднання технологій і соціального впливу. ІТ-рішення здатні значно підвищити ефективність соціальних проектів. Наприклад, мобільні додатки можуть допомагати з координацією волонтерів, аналітика – з моніторингом результатів, а CRM-системи – з управлінням бенефіціарами.

По-друге, впровадження гнучких методологій (Agile) у соціальні ініціативи. Застосування адаптивних підходів дозволяє соціальним проектам швидко реагувати на зворотний зв'язок від цільової аудиторії, змінювати фокус та експериментувати з форматами реалізації.

По-третє, формування міждисциплінарних команд. Об'єднання фахівців із соціальної сфери, ІТ-розробників, менеджерів проектів та аналітиків створює умови для реалізації інноваційних і водночас соціально значущих ініціатив.

По-четверте, цифровізація процесів управління. Застосування цифрових платформ для планування, звітності, комунікації та залучення користувачів спрощує реалізацію проектів, підвищує їхню прозорість та підзвітність.

По-п'яте, міжсекторальне партнерство. Співпраця між ІТ-компаніями, державними органами, неурядовими організаціями та бізнесом сприяє об'єднанню ресурсів та посиленню впливу проектів.

На рисунку 4 представлена діаграма, яка порівнює основні виклики та можливості в інтеграції соціальних та ІТ-проектів. Вона показує, що попри труднощі з фінансуванням і регуляціями, існує великий потенціал у технологічних інноваціях, масштабованості та соціальному впливі.

Отже, соціальні та ІТ-проекти мають не лише спільні проблеми, але й великі перспективи для взаємного посилення. Інтеграція підходів до управління дозволяє не тільки підвищити ефективність окремих ініціатив, але й створювати стійкі інноваційні рішення, які змінюють суспільство на краще.

Сучасні тенденції в управлінні соціальними та ІТ-проектами. Управління соціальними та інфор-

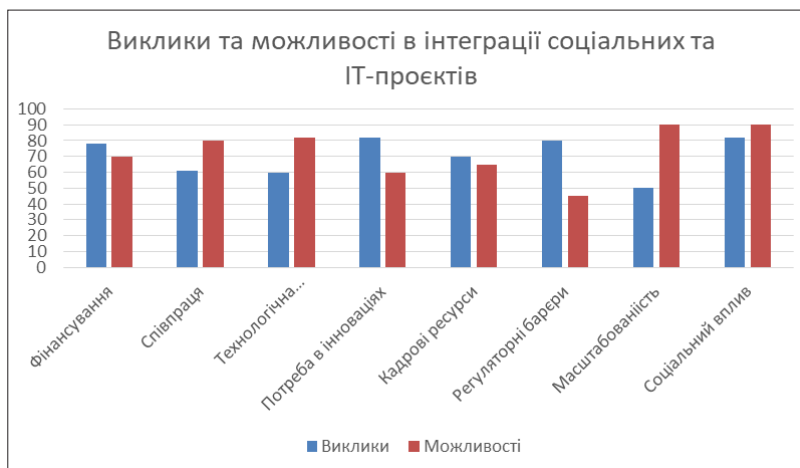

Рис. 4. Виклики та можливості в інтеграції соціальних та ІТ-проектів

маційно-технологічними проєктами активно змінюється під впливом глобальних трансформацій, цифровізації, суспільних очікувань і технологічного прогресу. У цьому контексті простежується низка ключових тенденцій, які визначають сучасні підходи до організації та реалізації проєктної діяльності, а саме: цифровізація соціальної сфери, поширення гнучких методологій управління, зростання ролі користувача, системне мислення та міждисциплінарність, екологічна та соціальна відповідальність, автоматизація процесів та використання штучного інтелекту (ШІ), глобалізація та віддалений формат співпраці, соціальні IT-стартапи та соціальне підприємництво. Проаналізуємо їх.

Цифровізація соціальної сфери. Інформаційні технології дедалі активніше інтегруються в соціальні проєкти. Цифрові платформи, мобільні застосунки, онлайн-кабінети, електронні бази даних – усе це використовується для підвищення доступності, прозорості та ефективності соціальних послуг. Зокрема, електронне врядування, онлайн-запис до лікаря чи участь у громадських ініціативах через інтернет стали звичними практиками [13; 16].

Поширення гнучких методологій управління (Agile, Scrum, Kanban). IT-сектор давно застосовує гнучкі моделі управління проєктами, але тепер ці підходи набувають поширення і в соціальній сфері. Гнучкість, адаптивність до змін, активна взаємодія з користувачами та швидкі ітерації стають необхідними в умовах нестабільності та постійної трансформації соціального середовища.

Зростання ролі користувача (людиноцентричний підхід). Сучасні проєкти – як IT, так і соціальні – все частіше будуються навколо потреб кінцевого користувача. Йдеться не лише про задоволення очікувань аудиторії, а й про залучення її до розробки рішень (ко-дизайн, краудсорсинг, тестування) [12; 14; 19; 20].

Системне мислення та міждисциплінарність. Розробка комплексних рішень потребує поєднання знань з різних галузей: соціальної роботи, соціології, IT, психології, економіки, управління. Звідси – популярність міждисциплінарних команд і підходів, що враховують ширший контекст проблеми.

Екологічна та соціальна відповідальність. У проєктному управлінні все більше уваги приділяється принципам сталого розвитку: зниженню негативного впливу на довкілля, соціальній справедливості, інклюзивності. Це відображається у розробці відповідальних IT-продуктів та соціальних ініціатив з фокусом на довгостроковий ефект.

Автоматизація процесів та використання ШІ. Інструменти штучного інтелекту, автоматизовані системи управління, чат-боти та аналітика великих даних (Big Data) активно впроваджуються як в IT-проєктах, так і у соціальних програмах. Це дозволяє знижувати навантаження на персонал, підвищувати точність аналізу та прогнозування, а також покращувати комунікацію з бенефіціарами.

Глобалізація та віддалений формат співпраці. Завдяки цифровим технологіям проєктні команди

можуть працювати з різних країн і регіонів. Це створює нові можливості для залучення експертів, волонтерів, партнерів, а також вимагає нових підходів до управління командою, зокрема – у сфері комунікацій та мотивації.

Соціальні IT-стартапи та соціальне підприємництво. Набуває популярності поєднання технологій з соціальною місією – створення IT-стартапів, які вирішують конкретні суспільні проблеми: від інклюзивної освіти до охорони здоров'я та екології. Такі ініціативи поєднують прибутковість з користю для суспільства.

Таким чином, управління соціальними та IT-проєктами сьогодні відбувається в умовах динамічного розвитку технологій, нових запитів суспільства та прагнення до інновацій. Це вимагає від фахівців нових компетенцій, здатності до адаптації, стратегічного бачення і ціннісного орієнтування.

Напрями інтеграції управлінських практик для досягнення більшої ефективності та соціального впливу. Інтеграція управлінських підходів із соціальної та IT-сфери відкриває нові можливості для посилення результативності проєктів, забезпечення їх стійкості та підвищення соціального ефекту. Нижче наведено ключові напрями такої інтеграції, які мають практичне застосування в сучасному проєктному менеджменті.

Впровадження гнучких методологій (Agile, Scrum) у соціальні проєкти. Гнучкі підходи до управління проєктами, які традиційно використовуються в IT-секторі, можуть бути адаптовані до соціальної сфери. Agile-методології дозволяють реалізовувати проєкти поетапно, з постійною оцінкою результатів та зворотним зв'язком від цільової аудиторії. Це підвищує адаптивність соціальних програм до змін у потребах громад. Прикладом може бути впровадження соціальної програми з підтримки внутрішньо переміщених осіб, у якій етапи реалізації коригуються на основі реальних потреб та фідбеку від бенефіціарів.

Використання цифрових інструментів для планування, моніторингу та оцінки. Інтеграція інформаційних систем та програмного забезпечення (наприклад, CRM-систем, дашбордів, аналітичних платформ) дозволяє підвищити прозорість, контрольованість і результативність як IT-, так і соціальних проєктів. Такі інструменти сприяють прийняттю рішень на основі даних (Data-Driven Management). Приклад: застосування цифрової платформи для управління діяльністю волонтерських ініціатив із аналітикою виконаних завдань і потреб громад [14; 18; 20].

Формування міждисциплінарних команд. Інтеграція управлінських практик можлива через створення команд, до складу яких входять спеціалісти з різних галузей – IT, соціальної роботи, соціології, економіки, управління, психології. Такий підхід забезпечує більш комплексне розуміння проблеми та створення ефективних рішень. Наведемо приклад: розробка мобільного додатку для людей з інвалідністю за участю програмістів, фахівців

із реабілітації, соціальних працівників і самих користувачів.

Соціальне підприємництво на основі технологій. Поєднання прибуткової моделі з вирішенням соціальної проблеми – ще один перспективний напрям інтеграції. Соціальні IT-стартапи здатні генерувати сталий дохід і водночас створювати значущий соціальний вплив. Приклад: онлайн-платформа для дистанційного навчання людей із сільської місцевості, що має як платний функціонал, так і безкоштовний доступ для соціально вразливих груп.

Використання штучного інтелекту та автоматизованих систем. Інструменти штучного інтелекту (ШІ) та автоматизації можуть значно покращити обробку даних, комунікацію з учасниками проєктів, а також виявлення потреб у режимі реального часу. Тут прикладом може бути чат-бот, що автоматично надає інформацію про доступні соціальні послуги або допомагає зареєструватися на прийом до спеціаліста [16].

На рисунку 5 представлена діаграма, що візуалізує основні напрями інтеграції управлінських практик. Вона показує, як методики Agile, ESG, дизайн-мислення, аналітика даних та інші елементи поєднуються для досягнення більшої ефективності й соціального впливу.

Інтеграція зазначених управлінських практик не лише сприяє підвищенню ефективності реалізації проєктів, але й забезпечує їхню адаптацію до умов сучасного цифрового суспільства, формуючи нову якість проєктного менеджменту з орієнтацією на людину та інновації.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Управління соціальними та інформаційно-технологічними (IT) проєктами в сучасних умовах набуває нових ознак, що зумовлені динамікою сус-

пільного розвитку, цифровою трансформацією та зростанням очікувань з боку різних груп стейкхолдерів. Незважаючи на відмінності у сфері застосування, обидва типи проєктів мають спільні управлінські виклики – обмеженість ресурсів, потребу в гнучкості, необхідність чіткого управління ризиками та активної взаємодії із зацікавленими сторонами. Соціальні проєкти орієнтовані на досягнення соціального ефекту та зміну якості життя певних груп населення. IT-проєкти, своєю чергою, мають на меті створення технологічних рішень і сервісів, проте все частіше стають інструментом вирішення соціально значущих проблем. Саме тому зростає потреба в інтеграції управлінських підходів, де поєднуються цінності соціальної відповідальності з ефективністю сучасних цифрових технологій.

Запропоновано напрями інтеграції управлінських практик для досягнення більшої ефективності та соціального впливу. Зокрема, це: впровадження Agile-підходів у соціальні ініціативи для гнучкого реагування на зміну потреб громад (наприклад, адаптивне планування програм соціальної допомоги); використання цифрових платформ для координації діяльності волонтерів і надання послуг онлайн (як-от системи електронного запису на прийом у соціальні служби); застосування аналітики даних (Data-Driven Management) у процесі прийняття управлінських рішень (наприклад, моніторинг ефективності програм інклюзії через цифрові дашборди); створення міждисциплінарних команд, де об'єднуються IT-фахівці, соціальні працівники, аналітики, психологи для реалізації комплексних соціотехнологічних проєктів.

Серед актуальних тенденцій вирізняються: цифровізація соціальної сфери, зростання ролі користувачів у формуванні рішень, розвиток міждисциплі-

Рис. 5. Інтеграція управлінських практик

нарних команд, поширення соціальних ІТ-стартапів. Ці процеси вимагають оновлення підходів до проєктного менеджменту та формування нової парадигми управління, що поєднує інноваційність, адаптивність і соціальну чутливість.

Таким чином, ефективне управління соціальними та ІТ-проєктами в сучасних умовах

передбачає не лише технічну компетентність і стратегічне планування, але й глибоке розуміння соціального контексту, здатність до міждисциплінарної взаємодії та відкритість до інновацій. Такий підхід дозволить створювати стійкі, масштабовані та суспільно корисні рішення, здатні відповідати на ключові виклики нашого століття.

Список літератури:

1. Алексєєнко І.І., Лелюк С.В., Полтініна О.П. Інформаційно-комунікаційне забезпечення процесів управління проєктами та вартістю підприємства. *Development Management (Управління розвитком)*. 2020. № 18 (3), С. 1–13. DOI:10.21511/dm.18(3).2020.01.
2. Гвоздь М. Я., Злидник Ю. О. AGILE – нова методологія менеджменту: теоретичні аспекти. *Інфраструктура ринку*. 2018. № 25. С. 230–234.
3. Глушко О. В., Карий О. Управління проєктами та корпоративна соціальна відповідальність: основні категорії, цілі та сфера застосування. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Проблеми економіки та управління*. 2025. Вип. 9, № 1. С. 190–202. DOI: 10.23939/semi2025.01.190.
4. Колодінська Я. Сучасні підходи до управління ІТ-проєктами та стартапами в умовах цифрової економіки. *Modeling the development of the economic systems*. 2025. № 1. С. 322–331. DOI:10.31891/mdes/2025-15-42.
5. Кравчук О. А. Модель впровадження CI/CD для оптимізації управління ІТ-проєктами. *Measuring and computing devices in technological processes*. 2023. № 3. С. 73–82.
6. Кравчук О. А., Кравчук Д. Ю. Аналіз та метод застосування найкращих практик для успішного управління ризиками в ІТ-проєктах. *Measuring and computing devices in technological processes*. 2023. № 4. С. 160–164.
7. Кравчук О. А., Синюк Н. В., Кравчук А. Ю. Удосконалення методів трудомісткості та термінів розробки ІТ-проєктів. *Measuring and computing devices in technological processes*. 2024. № 1. С. 265–268.
8. Нечволода Л. В., Пилипенко К. В. Удосконалення календарного планування виконання ІТпроєкту. *Економічний вісник Донбасу*. 2024. № 1(51). С. 87–91.
9. Ольховський Д., Ольховська О., Олексійчук Ю., Оріхівська О., Руденко Н. Управління проєктами в ІТсфері: можливості та аналіз програмного забезпечення. *Information Technology: Computer Science, Software Engineering and Cyber Security*. 2023. № 3. DOI:10.32782/IT/202337.
10. Рачинський А. П. Соціальна відповідальність як ключовий елемент управління соціальними проєктами. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2022. № 12 DOI:10.32702/2307-2156.2022.12.1
11. Родащук Г. Ю., Концеба С. М., Ліщук Р. І., Скуртол С. Д. Мережеве планування в управлінні ІТ-проєктами. *Таврійський науковий вісник. Серія: Технічні науки*. 2023. № 1. С. 42–56. DOI:10.32851/tnv-tech.2023.1.5
12. Тілікіна Н. В. Управління соціальними проєктами : навч. посіб. Київ : ФОП Мороз А. Т., 2024. 352 с.
13. Campbell A. C., Campbell M. The New One-Page Project Manager: Communicate and Manage Any Project With A Single Sheet of Paper. 2nd ed. Hoboken, NJ : Wiley, 2013. 256 p.
14. Dinsmore P. C., Cabanis-Brewin J. The AMA Handbook of Project Management. 5th ed. New York : AMACOM, 2018. 610 p.
15. English for Project Managers: What You Need to Know. URL: <https://greenforest.com.ua/en/journal/read/english-for-project-managers-what-you-need-to-know> (дата звернення: 11.07.2025).
16. EU4Recovery (ПРООН), ГО «Соціальна синергія» та Мінсоцполітики. Проєкт «навчальні соціальні квартири» – модель підтримки вразливих груп у громадах . *Вісник співпраці ЄСУкраїна*. Січень 2025. EU for Ukraine+1Мінсоцполітики України+1 (дата звернення: 11.07.2025).
17. Heldman K. Project Management JumpStart. 4th ed. Hoboken, NJ : Wiley, 2019. 384 p.
18. Kanban Guide: Demand Scheduling for Lean Manufacturing, Compiled by Nilesh R Arora. Add Value Consulting Inc., India 2001, 11 p.
19. Kerzner H. R. Project Management – Best Practices: Achieving Global Excellence. 3rd ed. Hoboken, NJ : Wiley, 2014. 792 p.
20. Munns A. K., Bjeirmi B. F. The Role of Project Management in Achieving Project Success. *International Journal of Project Management*. 1996. Vol. 14(2). P. 81–87.
21. Stackpole, C. S. A Project Manager's Book of Forms: A Companion to the PMBOK Guide, 2nd Edition. March 2013. 240 p.

References:

1. Alekseenko, I. I., Lelyuk, S. V., & Poltinina, O. P. (2020). Informatsiino-komunikatsiine zabezpechennia protsesiv upravlinnia proektamy ta vartistiu pidpriemstva [Information and communication support of project management processes and enterprise value]. *Development Management (Upravlinnia rozvytkom)*, 18(3), 1–13. [https://doi.org/10.21511/dm.18\(3\).2020.01](https://doi.org/10.21511/dm.18(3).2020.01) [in Ukrainian].
2. Gvozdz, M. Ya., & Zlydnyk, Yu. O. (2018). AGILE – nova metodolohiia menedzhmentu: teoretychni aspekty [Agile – a new management methodology: Theoretical aspects]. *Infrastruktura rynku*, 25, 230–234 [in Ukrainian].
3. Hlushko, O. V., & Karyi, O. (2025). Upravlinnia proiektamy ta korporatyvna sotsialna vidpovidalnist: osnovni katehorii, tsili ta sfera zastosuvannia [Project management and corporate social responsibility: Main categories, goals and

scope]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politehnika». Seriya: Problemy ekonomiky ta upravlinnia*, 9(1), 190–202. <https://doi.org/10.23939/semi2025.01.190> [in Ukrainian].

4. Kolodinska, Ya. (2025). Suchasni pidkhody do upravlinnia IT-proektamy ta startapamy v umovakh tsyfrovoy ekonomiky [Modern approaches to IT project and startup management in the digital economy]. *Modeling the Development of the Economic Systems*, 1, 322–331. <https://doi.org/10.31891/mdes/2025-15-42> [in Ukrainian].

5. Kravchuk, O. A. (2023). Model vprovadzhennia CI/CD dlia optymizatsii upravlinnia IT-proektamy [Model of CI/CD implementation for IT project management optimization]. *Measuring and Computing Devices in Technological Processes*, 3, 73–82 [in Ukrainian].

6. Kravchuk, O. A., & Kravchuk, D. Yu. (2023). Analiz ta metod zastosuvannia naikrashchykh praktyk dlia uspishnoho upravlinnia ryzykamy v IT-proektakh [Analysis and method of applying best practices for successful IT project risk management]. *Measuring and Computing Devices in Technological Processes*, 4, 160–164 [in Ukrainian].

7. Kravchuk, O. A., Syniuk, N. V., & Kravchuk, A. Yu. (2024). Udoshkonalennia metodiv trudomistkosti ta terminiv rozrobky IT-proektiv [Improving methods of labor intensity and development timelines for IT projects]. *Measuring and Computing Devices in Technological Processes*, 1, 265–268 [in Ukrainian].

8. Nechvoloda, L. V., & Pylypenko, K. V. (2024). Udoshkonalennia kalendarnoho planuvannia vykonannia IT-proektu [Improving calendar planning of IT project execution]. *Ekonomichnyi visnyk Donbasu*, 1(51), 87–91 [in Ukrainian].

9. Olkhovskiy, D., Olkhovska, O., Oleksiychuk, Yu., Orikhivska, O., & Rudenko, N. (2023). Upravlinnia proiektamy v IT sferi: mozhyvosti ta analiz prohramnoho zabezpechennia [Project management in the IT field: Opportunities and software analysis]. *Information Technology: Computer Science, Software Engineering and Cyber Security*, 3. <https://doi.org/10.32782/IT/2023-3-7> [in Ukrainian].

10. Rachynskiy, A. P. (2022). Sotsialna vidpovidalnist yak kliuchovyi element upravlinnia sotsialnymy proektamy [Social responsibility as a key element of social project management]. *Derzhavne upravlinnia: udoshkonalennia ta rozvytok*, 12. <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2022.12.1> [in Ukrainian].

11. Rodashchuk, H. Yu., Kontseba, S. M., Lishchuk, R. I., & Skurtol, S. D. (2023). Merezheve planuvannia v upravlinni IT-proektamy [Network planning in IT project management]. *Tavriiskiyi naukoviy visnyk. Seriya: Tekhnichni nauky*, 1, 42–56. <https://doi.org/10.32851/tnv-tech.2023.1.5> [in Ukrainian].

12. Tilikina, N. V. (2024). *Upravlinnia sotsialnymy proektamy* [Management of social projects]. Kyiv: FOP Moroz A. T. [in Ukrainian].

13. Campbell, A. C., & Campbell, M. (2013). The new one-page project manager: *Communicate and manage any project with a single sheet of paper* (2nd ed.). Hoboken, NJ: Wiley.

14. Dinsmore, P. C., & Cabanis-Brewin, J. (2018). *The AMA handbook of project management* (5th ed.). New York: AMACOM.

15. English for project managers: What you need to know. (n.d.). Green Forest. Retrieved July 11, 2025, from <https://greenforest.com.ua/en/journal/read/english-for-project-managers-what-you-need-to-know>

16. EU4Recovery (UNDP), NGO “Sotsialna synerhiia”, & Ministry of Social Policy of Ukraine. (2025, January). Proiekt “navchalni sotsialni kvartyry” – model pidtrymky vrazlyvykh hrup u hromadakh [Project “Educational social apartments” – A model of support for vulnerable groups in communities]. *Visnyk spivpratsi YeS–Ukraina*. Retrieved July 11, 2025, from EU for Ukraine + Ministry of Social Policy [in Ukrainian].

17. Heldman, K. (2019). *Project management jumpstart* (4th ed.). Hoboken, NJ: Wiley.

18. Arora, N. R. (Ed.). (2001). *Kanban guide: Demand scheduling for lean manufacturing*. India: Add Value Consulting Inc.

19. Kerzner, H. R. (2014). *Project management – Best practices: Achieving global excellence* (3rd ed.). Hoboken, NJ: Wiley.

20. Munns, A. K., & Bjeirmi, B. F. (1996). The role of project management in achieving project success. *International Journal of Project Management*, 14(2), 81–87.

21. Stackpole, C. S. (2013). *A project manager's book of forms: A companion to the PMBOK guide* (2nd ed.). Hoboken, NJ: Wiley.

Отримано: 11.09.2025

Рекомендовано: 29.09.2025

Опубліковано: 30.12.2025